

Tämä on rinnakkaistallenne.
Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat
saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Koho, Satu

Julkaisun nimi: Huutoja sateisesta Budapestista

Julkaisuvuosi: 2022

Versio: Julkaistu versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Koho, S. (30.9.2022). Huutoja sateisesta Budapestista. Stiiknafuulia.
Haettu 22.2.2023 osoitteesta
<https://www.stiiknafuulia.fi/huutoja-sateisesta-budapestista/>

Huutoja sateisesta Budapestista

Julkaistu 30.9.2022

Tänään on kulunut päivälleen yksi vuosi siitä, kun **Meri Valkaman** kehuttu ja palkittu esikoisromaani *Sinun, Margot* ilmestyi. Ja tänään tulee kuluneeksi yksi päivä siitä, kun tapasin Valkaman täällä Unkarissa.

Journalistitaustainen Valkama kertoi, ettei hän vuosi sitten osannut kuvitellakaan, minne kaikkialle Margot hänet vie. Kuten nyt vaikka esikoiskirjailijoiden paneeliin Budapestin kirjamesuille tai kriitikirjoittajien selkkaukseen kirjallisuuslehti Parnasson kanssa. Selkkauksen puominen on kesken ja tällä hetkellä Julkisen sanan neuvoston (JSN) käsissä.

Kriitikkikään ei voi esittää mitä tahansa, ei ainakaan väärää tietoa ja selkeästi virheellisiä tulkintoja. Jos niin tapahtuu, virheitä koskeva oikaisu pitää julkaista arvoisessaan laajuudessa, mitä Parnasso ei lupauksistaan huolimatta tehnyt. Uskon, että JSN ottaa Valkaman tekemän kantelun käsittelyyn ja antaa langettavan tuomion. Tapaushan rikkoo räikeästi Journalistin ohjeita, joihin Parnassokin on sitoutunut.

Pureskellaan Margotia vielä hetki. Hienointa tässä muistamisesta ja vaikenemisesta kertovassa teoksessa on se, että Margot on sekä-että. Ei joko-tai. Totuuksia on useampi kuin yksi. Valitettavasti voittajien totuus jyrää alleen muut totuudet ja sanelee, mitä ja miten on sopiva muistaa ja puhua.

Mitäkö minä täällä pistan ja paprikan mailla touhuan?

Meillä on meneillään oululaisen kuvataiteilija **Hanna Holopaisen** kanssa projekti *Paikkatunne taiteessa*. Siksi olemme asettuneet Valóság-residenssiin Budapestissa, minä tutkijana ja Hanna taiteilijana.

Projektin perusideana on tarkastella, mikä taiteentekijää uudessa ympäristössä inspiroi tai mietityttää. Mitä hän näkee ja poimii matkaltaan? Mitä hän kantaa pohjoisuudesta mukanaan? Mistä hän päästää irti ja miksi? Missä vaiheessa ja miten vieraasta paikasta tulee tuttu, tärkeä ja läheinen?

Residenssijaksomme konkreettisenä tavoitteena on selvittää ja dokumentoida, miten uudet paikat, maisemat ja yhteisöt vaikuttavat – vai vaikuttavatko ne –taiteilijan työskentelyyn. Toissijaisena tavoitteena on havainnoida sitä, miten budapestilainen (unkarilainen, keskieuropalainen) taide keskustelee sosiaalisen ja henkisen ympäristönsä kanssa, ja millaisena esimerkiksi yhteisöllisyys näyttäytyy meille muualta tuleville.

Meillä on blogi, jonne olen kirjoittanut reissustamme ja jonne Hanna on liittänyt kuvia. Jos kiinnostaa, käykää kurkkaamassa https://www.hannaholopainen.com/paikkatunne_tauteessa. Onpa tullut mieleen, ja viimeksi eilen Valkamaa kuunnellessani, että vastaavaa olisi mielenkiintoista tehdä myös kirjailijan kanssa. Alakko nää mua? Milloin aletaan?

Kauniita syyspäiviä sinne kotipuoleen!
Satu Koho